

Sygn. akt V CZ 38/17

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa C. Sp. z o.o. w Z.

przeciwko K. J.

o ochronę naruszonego posiadania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 17 maja 2017 r.,

zażalenia strony powodowej na wyrok Sądu Okręgowego w L.

z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. akt VI Ga (...),

uchyla zaskarżony wyrok.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy w L. uchylił wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 3 marca 2016 r., w sprawie z powództwa C. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. przeciwko K. J., o ochronę naruszonego posiadania.

Orzeczenie zaskarżył powód, wnosząc o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 386 § 4 k.p.c., poza wypadkami określonymi w § 2 i 3, sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Treść omawianych przepisów wskazuje, że możliwość uchylenia wyroku przez sąd drugiej instancji została ograniczona wyłącznie do sytuacji wyczerpująco w tych przepisach wymienionych. Oznacza to, że nie ma podstawy do dokonywania wykładni rozszerzającej przesłanki „nierozpoznania istoty sprawy” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2012 r., II CZ 141/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2013 r., II CZ 193/12, niepubl.).

Orzecznictwo Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje, że nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. występuje wtedy, gdy sąd pierwszej instancji w zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania pozwu lub zarzutów merytorycznych przeciwstawionych zgłoszonemu roszczeniu. W rozważanej sprawie taka sytuacja nie występuje. Sąd Okręgowy wskazał jedynie na brak przeprowadzenia pełnego postępowania dowodowego, w szczególności zaś zaniechanie dowodu z oględzin miejsca prowadzenia działalności przez stronę powodową. Tymczasem Sąd Rejonowy przeprowadził dowody, które uznał za istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, dokonał też szczegółowej oceny kwestii prawnych pojawiających się w sprawie.

Odmienna ocena Sądu Okręgowego i podkreślenie przez ten Sąd konieczności uzupełnienia postępowania dowodowego nie uzasadnia uchylenia wyroku Sądu Rejonowego na podstawie art. 386 § 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak wyżej.

jw

l.n